

การประชุม The 1st Neurological Physiotherapy Conference The 1st Neurological Physiotherapy Conference

เรียน บรรณาธิการวารสารเทคนิคการแพทย์และกายภาพบำบัด

ตามที่ข้าพเจ้าได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการ คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ 2547 เพื่อเข้าร่วมประชุมวิชาการและเสนอผลงานทางวิชาการในการประชุม The 1st Neurological Physiotherapy Conference ณ Manly Pacific Hotel เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย นั้น ข้าพเจ้าขอถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้รับจากการประชุมดังกล่าวให้แก่สมาชิกและผู้อ่านวารสารฯ ดังนี้

การประชุม The 1st Neurological Physiotherapy Conference เป็นการประชุมวิชาการทางกายภาพบำบัดสาขาระบบประสาท จัดโดย The National Neurology Group of the Australian Physiotherapy Association ซึ่งจัดเป็นประจำทุก 2 ปี การประชุมครั้งนี้เป็นครั้งแรก กำหนดการประชุมทั้งหมด 3 วัน ระหว่างวันที่ 27-29 พฤศจิกายน 2546 มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมดประมาณ 235 คน จากประเทศแคนาดา สหรัฐอเมริกา เนเธอร์แลนด์ ไทย อินเดีย สิงคโปร์ นิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย โดยมีการบรรยายโดยผู้บรรยายรับเชิญ 5 ท่าน การนำเสนอผลงานทางวาจา 40 เรื่อง และทางลายลักษณ์ 13 เรื่อง และการฝึกปฏิบัติการ 18 เรื่อง โดยข้าพเจ้าได้ร่วมนำเสนอผลงานทางลายลักษณ์ 1 เรื่อง คือ “Lim S, Tuntipidok Y, Sapbunmee P, Taileelat N, Srikrajang J, Nualnetr N. The effects of Traditional Thai Massage on motor development of children with cerebral palsy: a preliminary study” และได้เข้าร่วมการฝึกปฏิบัติการอีก 3 เรื่อง ได้แก่ 1) Fitness training in neurological rehabilitation: practical issues, 2) Physiotherapy management of

gait and balance disorders in people with Parkinson's disease และ 3) Use of treadmill with body weight support to train walking in severely disabled patients after stroke

หัวข้อการบรรยายของผู้บรรยายรับเชิญนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับบทบาทของนักกายภาพบำบัดทางด้านต่างๆ ในผู้ป่วยทางระบบประสาทหลายประเภท ได้แก่ ผู้ป่วยโรคพาร์กินสัน (Parkinson's disease) ผู้ป่วยบาดเจ็บทางสมอง (traumatic brain injury) และผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง (stroke) แต่หัวข้อที่น่าสนใจเป็นพิเศษสำหรับข้าพเจ้า ได้แก่ หัวข้อ “Is task-related circuit training an effective means of providing rehabilitation to an acute stroke sample?” โดย Ms.Coralie English โดยผู้บรรยายได้นำเสนอรูปแบบการฝึกผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง (หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีก) หลายๆ คนพร้อมกัน ซึ่งข้าพเจ้ามีความเห็นว่าน่าจะนำมาประยุกต์ใช้กับผู้ป่วยในโรงพยาบาลต่างๆ ของประเทศไทยได้ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ ผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกในโรงพยาบาลต่างๆ ในประเทศไทยนั้นมีจำนวนมาก แต่จำนวนนักกายภาพบำบัดมีไม่มากพอที่จะให้การรักษาฟื้นฟูผู้ป่วยแต่ละรายได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ เนื่องจากผู้ป่วยประเภทนี้โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ป่วยที่ต้องใช้เวลาในการฝึกทางกายภาพบำบัดมากกว่าผู้ป่วยประเภทอื่น ดังนั้น หากนักกายภาพบำบัดสามารถจัดรูปแบบการฝึกผู้ป่วยให้สามารถทำพร้อมกันได้คราวละหลายๆ คน ก็น่าจะช่วยให้การรักษารักษาฟื้นฟูผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกมีประสิทธิภาพดีขึ้น ผู้ป่วยแต่ละรายได้รับการฝึกที่นานขึ้น อีกทั้งการฝึกผู้ป่วยพร้อมกันหลายๆ คน ยังน่าจะช่วยให้ผู้ป่วยและญาติ

แต่ละรายได้มีโอกาสพบปะพูดคุยกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเสริมสร้างกำลังใจแก่กันและกัน ซึ่งอาจจะช่วยให้ผู้ป่วยและญาติมีสุขภาพจิตดีขึ้นอีกด้วย ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจในรูปแบบการฝึกผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกในรูปแบบนี้เป็นอย่างมาก และมุ่งหวังที่จะนำมาประยุกต์ใช้กับผู้ป่วยของโรงพยาบาลศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ข้าพเจ้าปฏิบัติงานอยู่นี้เป็นอย่างมากเช่นกัน

ในการประชุมครั้งนี้ ยังมีการบรรยายของผู้บรรยายรับเชิญที่น่าสนใจอีกหัวข้อหนึ่ง คือ “Cardiovascular fitness following stroke” โดย Dr.Sharon Kilbreath เนื่องจากในการรักษาฟื้นฟูผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกในปัจจุบัน นักกายภาพบำบัดส่วนใหญ่มักมุ่งไปที่การช่วยให้การเคลื่อนไหวของผู้ป่วยดีขึ้น เช่น ให้ผู้ป่วยสามารถเดินได้ดีขึ้น สามารถใช้แขนได้ดีขึ้น เป็นต้น ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องอื่นมากนัก แต่ในการบรรยายครั้งนี้ ผู้บรรยายได้พยายามแสดงหลักฐานการวิจัยมากมายเพื่อกระตุ้นให้นักกายภาพบำบัดเห็นถึงความสำคัญของการออกกำลังกายเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านระบบหัวใจและหลอดเลือดแก่ผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกด้วย นอกเหนือไปจากการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการเคลื่อนไหวที่ปฏิบัติกันโดยทั่วไปในทุกวันนี้ เนื่องจากสมรรถภาพทางด้านระบบหัวใจและหลอดเลือดเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกสามารถมีชีวิตอยู่อย่างมีคุณภาพได้ ซึ่งข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเรื่องนี้มีความสอดคล้องกับนโยบายทางด้านสาธารณสุขของประเทศในปัจจุบันที่กระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย แต่เป็นเพียงการกระตุ้นในกลุ่มประชาชนทั่วไปเท่านั้น ยังขาดการให้ความสำคัญไปยังกลุ่มผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีก ทำให้การรวมกลุ่มออกกำลังกายที่มีขึ้นในชุมชนต่างๆ ของประเทศ

ไม่ว่าจะเป็นชุมชนเมืองหรือชุมชนชนบท เป็นเพียงการรวมกลุ่มของคนที่ไม่มีปัญหาในการเคลื่อนไหวหรือหากมีปัญหาที่มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ไม่ได้ครอบคลุมถึงผู้ที่มีปัญหาในการเคลื่อนไหวอย่างเช่นผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีก ทำให้ผู้ป่วยประเภทนี้ถูกมองว่าเป็นคนพิการและถูกทอดทิ้งให้อยู่แต่ในบ้าน ไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในชุมชนต่างๆ มากนัก ดังนั้น หากนักกายภาพบำบัดให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านระบบหัวใจและหลอดเลือดแก่ผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกมากขึ้น ทำการศึกษาวิจัยและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เป็นที่รับรู้ของสังคมอย่างกว้างขวาง ก็อาจจะเป็นการช่วยให้ผู้ป่วยอัมพาตครึ่งซีกได้รับการยอมรับและมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมในสังคมมากยิ่งขึ้นด้วย

การเข้าร่วมการประชุมดังกล่าวนอกจากทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเสนอผลงานทางวิชาการในระดับนานาชาติแล้วยังทำให้ได้พัฒนาความรู้และติดตามความก้าวหน้าของวิทยาการทางด้านกายภาพบำบัดทางระบบประสาทอีกด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนและการวิจัยต่อไป สำหรับการประชุมครั้งต่อไปจะจัดขึ้นใน ค.ศ.2005 ณ เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งผู้สนใจสามารถติดตามข่าวสารของการประชุมนี้ได้ใน www.physiotherapy.asn.au

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคณะเทคนิคการแพทย์ที่ได้พิจารณาให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายและให้โอกาสในการเข้าร่วมการประชุมของข้าพเจ้าครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผศ.น้อมจิตต์ นวลเนตร์

ภาควิชากายภาพบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น